

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertio habet vigore[m] operu[m] neq[ui]tie rep[ul]siuu[m]. Et hoc q[uod]
ad effectu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

terres petras. Ibi etiā pontif exēplū de ho-
mine imurato et in lachrymis resolutō cū
audiuit v̄bū dei. Itē legitur, cū semel be-
at⁹ Bernardus pdicaret in qdā ciuitate i
qdā cimiterio: duo ribaldi valde ppe erant
q multa mala fecerant: qz vn⁹ videns ho-
minē ire ad sermonē: voluit etiā ire. Et ali-
us dicit. Quo diabolus ducet te mō: mun-
q fecisti aliqd bonū: et cepit ei dicere op-
probria. Ille tñ iuit. Et cū cepisset bea-
t⁹ Bern. pdicare q eos q ducebāt malā vitā:
cepit iste h̄ie p̄ritōdes z dolore cordis p-
pectis et cepit flere. Et b. Bern. vidit circa
collū ei⁹ catenā magnā pl⁹ qz cētū carrun-
cas h̄itē. sed ad qualibet lachrymā cade-
bat vna carrūca de catena. Tūc b. Bern.
cepit instāri: z ardent⁹ pdicarez vicia de-
testari. et petō: cepit foris flere: ita q tan-
de tora catena fuit dissoluta. Post sermo-
nē vocauit eum sc̄tūs Ber. z p̄fortauit z
examinatiōe ei⁹ p̄fessus est oia pctā sua. et
sic postea sc̄tē vixit. Et al⁹ miser soc̄reus
q: nō iuit ad sermonē māsit in pctis liga-
tis. Sed aliq dicit inutile sibi esse audire
v̄bū dei: eoq: memoriē tenere nō p̄nt. Lō-
tra q̄a legit in vitaspa. q daz frater dicit
ad senē. Ecce abba fr̄qnter interrogo se-
niores vt mihi admonitiōe salutare faci-
ant. et q̄quid mihi dixerint. nihil retineo.
Erāt autē seni duo vasa vacua. Et dicit ei
senex. Vade z affer vnū ex ill⁹ vasis: z imit-
te aquā z laua illd z effunde z pone illud
in locū suum. Featqz frater ita semel z bis
vt p̄cepit ei senex. Et dicit senex. Utraqz
vasa siml' affer huc. Et dixit senex. Qd il-
loz madid⁹ ē. Dixit frater. vbi aquā mi-
si z laui. Tūc dicit senex. Sic est de anima
filii q̄ fr̄qnter audit verbum dei: q̄uis nihil
retineat. plus em madidat z mudat q̄ il-
la q̄ nihil audit. Tertio purgat v̄bz
dei abluēdo. Ideo Jo. xv. Quid est p-
pter sermonē quē locut⁹ sum vob. et He-
bre. j. Verbo p̄tus sue purgatiōem pctōz
facies. In vitaspa. legit q̄ cuidā dicēti qd
valebat ei audire v̄bū dei. lz em libēter au-
diret: itati tñ obliuioi tradēbat. Tradidit
q̄ sibi senex calatū imūdū z fumo nigrū et
fuligine plenū: dices vt in fontē illū imer-
geret z aq̄ plenū ei deferret. Qd cū atren-
taret facere: sp̄ cū aqua plenūz extraheret
de fonte: aq̄ exibat. q̄ redijt: eoq̄ videbat

inutiliter laborasse. Cui dixit p̄r. Est aquā
nō deculisti: tñ calatū hūm mudasti. Sic ē
de corde p̄ quod trāsit verbū dei. per illud
em mudat: lz in eo nō maneat. Tertio ē
ardor: inflāmatiū. Greg. Et audito v̄bū
nō sermone exardescit anim⁹. corporis fit
gus recedit: fit mēs in supno desiderio an-
xia: a p̄cupiscentijs terrenis aliena: Libet
ei audire p̄cepta celestia. Vñ ps. Igni-
tū eloquiū tuū vehemēter. Idē. Eloquiū
dñi inflāmauit eū. Hier. xxiij. Nūqd v̄ba
mea s̄ q̄si ignis ardēs: Et puer. xxx. Vis
p̄mo dei dype ignitus. Ideo de Helia dz
Ecc̄i. xlvij. Surrexit q̄si ignis z v̄bū il-
li q̄si facta ardebat. Ideo etiā dar⁹ e spūs
sc̄lūs in linguis igneis: vt dz Act. ij.

Tertio verbū dei h̄z vigo- rem neqtie rep̄ssiuū. Et hoc tripliciter.

Primo h̄z vigore p̄fortatiū. Cōfortat
em tripl̄. vies nutriendo. Est em cib⁹ mē-
tis vt dz Greg. Ideo sicut signū instans
mōrtis ē hoīem languid⁹ nō sumere cibū:
ita signū mōrtis sp̄ualis z reprobatiōis est
qn̄ pctōz respuit v̄bū dei. Aug. Sicut nul-
lū est mal⁹ signū p̄destinatiōis et neqz ver-
ba dei libēter audire: ita nullum est pct⁹
q̄n̄ q̄ illa p̄tenere. Jo. viij. Vñ ex deo ē
v̄ba dei audit. p̄terea vos nō auditis q̄a
ex deo non est. Itē p̄fortat delectatiō. Ex
gustu nēpe h̄y cū delectatio sentit. Qd
expiens ps. dicebat. Quā dulcia faucibz
meis eloq̄a tua sup mel ori meo. Et Lan-
v. Anima mea liq̄facta est vt dilectus h̄-
curus est. Hac dulcedine capti fuerūt mi-
nistri scribarz z phariseoz: vt h̄ Joā. vij.
et Lan. iij. Eloquiū tuū dulce. et Ezech.
ij. z. ij. Volumē ezechieli traditū: factum
est in ore eius tanqz mel dulce. Hanc autē
dulcedinē nō sentiūt qui habent palatum
cordis infectum febre iniquitatis. Sicut
etiam dicit q̄ buso nō potest sustinerē do-
num odorem vinee florentis. Verbum dei
simile est māne habenti dulcedinē et gra-
tum saporem fm q̄ homo afficiebatur in
gustu illius. Vnde Sap. xvj. Panem de
celo prestitisti illis sine labore: omne dele-
ctamentū in se habentē et omnis saporis
suauitatem: substantiā tuam et dulcedinē
tuam quā habes in filios ondebās deser-
uies vnuscuiusqz voluntati: z ad qd̄ q̄sqz

¶ Ser. de verbo dei

volebat uertebat. **H**ec ibi. Item confortat
fortificatio: et confirmatio: seu excitatio ad
bonū opandū lz em̄ multi faciūt mala q̄ su-
gere debēt et bona q̄ opari tenent. Tñ qñ
q̄ nec bona faciūt nec mala fugiūt de uicti-
q̄dā t̄piditate vel pot̄ sensualitate et de-
lectatioe hoꝝ. r̄paliū. Alij etiā q̄uis sciunt
penas inferni fore timēdas/ desiderandūq̄
celū/ p̄teq̄ ch̄i passionē desēdā: tñ cor ha-
bent inspidū sine timore: sine desiderio: et
sine vlla pietate. Cum p̄o t̄tes audiūt p̄-
bū dei frequenter confortant ad deponendā
oem̄ tepiditatē: ad amplexandas fr̄ures:
ad surgendū a pctis: ad compatiendū ch̄io
passo: ad timēdos gehenne cruciat̄: et ad
desiderādū regnū dei. q̄: vt ait Hier̄. ad
paulinū. Haber̄ nescio q̄d latens energie
viue vocis act̄: et i aut̄ discipuli ex do-
c̄tr̄is voce trāmissa forti sonat. Vñ eschi-
nes cū rhodi exulare et legeretur illa de-
mosthenis oīo quā aduersus eū habuerat:
mirantibus cunq̄ atq̄ laudantib̄ suspi-
rās ait. q̄d si audisset ipam bestia sua s̄ba
resonat̄. **H**ec ille. **S**̄bū dei confortat pa-
ter et h̄ q̄d b̄z. ij. mach. xj. q̄ post p̄dicatio-
nē iude sui zualuerūt animis: nō solū autē
hoies sed et bestias ferocissimas et muro-
ferreos penetrarūt leonū more cū impetu-
ruentes in hostes et c. Confortat vtiq̄ ver-
bū vt ab. **V**t frequē p̄ verbū dei sic robo-
rat hō vt aucto vno bono fmoē in forti-
tudine cū illi ambulet nō solū p̄ xl. dies.
si de helia legim̄. ij. Reg. xij. s̄ aliqui p̄
xl. annos aut plures vsq̄ ad montē para-
disti p̄ viā pnie. **S**̄cō h̄z vigoꝝ defensi-
uū defendit ei ad impugnatōe carnis mū-
di et demonis p̄seruādo s̄z a ruina. **U**nde
Mat. vij. Qui audit s̄ba mea et facit ea si-
milis erit vno edificanti pomū supra pe-
trā. **E**ccl. xij. Verba sapientū q̄i stimuli ad
erigendū a casu. et q̄i clauī in altum defici-
ad retinendū a casu pcti. **I**ō etiā vocat̄ gla-
dius spūs. **E**ph. vij. Gladiū spūs q̄d ē ver-
bū dei. **E**t. ij. Mach. xv. Armavit iudas
suos nō clypei vel haste munitioe: s̄z fmo-
nib̄ optimis. **V**ñ et dñs **M**at. iij. Scit-
to triāgulo sacre scripture repulit dñs tres
tērationes gñales. **H**ora h̄storia **E**sd. ij.
c. iij. de trib̄ fortib̄ q̄s vicit s̄t̄as. vbi d̄r.
Magna est veritas et fortio: p̄ oib̄. **I**tem
Prouer. xxx. Omnis fmo dei igneus cly-

peus est sperantib̄ in se. **I**tem defendit a
guerris et alqs flagellis dei. **P**s. Si p̄p̄s
me audisset mensi l̄i in vjs meis ambu-
lasset p̄ nibilo forsitan inimicos eoz humi-
liassem et c. **B**reg. **D**is q̄ recta p̄dicat si au-
diat. nā iram creatoris sup̄ puaricatōe po-
puli placat: experientia em̄ certa didici po-
pulos tantū a dño flagellari quantū inue-
niunt rebelles s̄bo dei. **I**re defendit a pe-
sistentijs et alijs infirmitatib̄ carnis. **P**s.
Dixit verbū suū et sanauit eos. **T**ertio
h̄z vigoꝝem fructificatiū. **I**ō d̄r. **L**u. vij.
Semen est s̄bum dei. q̄ cadens in terrā
bonā facit fructū. **E**t iste fructus ē triplex.
Primus est fruct̄ gratie. **R**eplet em̄ et
ditat gratijs spiritualib̄. **A**ct̄. x. **A**bbuc
loquēte petro cecidit spūs sanctus sup̄ oēs
qui audiebant verbū. **S**̄cō est fructus
meritorie opationis. **E**sa. lv. **Q**uēdam
dū imber et nix descendit de celo et inebuat
terrā et ifundit eā et germinare eā facit.
sic est s̄bū q̄d egrediet̄ ex ore meo et c. **S**̄bo
ad fructū boni operis. **E**t hoc semen est
aliquando diu later in corde: amen post
tempora multa germinat et coalescit i fru-
ctum. **U**nde cum quidam argueret quē-
dam ribaldum de hoc q̄ frequenter ab ser-
mones respondit. **E**sti modo statim non
immuro: tamen semen recipio: quod alij
quando coalescit in fructum: et erit vco d̄r
te verbum quod modo audio salutis mihi
hi causa et emendationis. **T**ertius est
fructus glorie. **J**acobi. j. **I**n mansuetudinē
ne suscipite insitum verbum quod potest
saluare animas v̄stras. **E**t **L**uce. xj. **B**e-
ati qui audiunt verbi dei et custodiunt illi-
lud. **S**tudeamus igitur audire verbum
dei vt hic percipiamus fructū gratie et tan-
dem percipere mereamur fructum eterne
glorie: Amen.

¶ Sermo de laude dei et gra-
tiarū actione.

Semper laus
et in ore meo. **P**s. xxxij. **Q**uē-
supra de dñicaz atq̄ festoz
obseruantia fmonē fecimus. et p̄sequer̄
de verbo dei cuius auditioni atq̄ media